

Cântecul frunzei

Ioan Daniel

Și iar verde
de izvor
toate astrele
mă dor
și iar frunză
de popas
singur însumi
nu mă las

picură
pe mâini secunde
iar din ochi
doar pere coapte
până-n inimă
pătrunde
miezul firav
azi de noapte

mugur iarăși
de lumină
și doar mugur
iar de pas
nu e nimeni
fără vină
curat nimeni
n-a rămas

însă viața
se zidește
și prin ochi
și-n conștiință
lucruri noi
când ea primește
și se apleacă
prin credință

ce-i credință
nu-i vedere
ce-i vedere
nu-i credință
nici acum
dintre unghere
căci viața-i

biruință
și doar numai
prin credință
07-10-2015 Cluj—Napoca